פמ.

הרי זו מגורשת מאי מעמא קול ושוברו עמו

אמר רבא יצא לה שם מזנה בעיר אין שמה המונה בעיר אין

חוששין לה מ"ם פריצותא בעלמא הוא דחזו

לה כתנאי אכלה בשוק גירגרה בשוק הניקה

בשוק בכולן ר"מ אומר תצא ר"ע אומר

משישאו ויתנו בה יימוזרות בלבנה אמר לו

רבי יוחנן בן נורי א"כ ילא הנחת בת לאברהם

אבינו שיושבת תחת בעלה והתורה אמרה

יכי מצא בה ערות דבר ולהלן הוא אומר

עדים עדים או על פי שלשה עדים 2

יקום דבר סמה להלן דבר ברור אף כאן דבר

ברור: ת"ר בעולה אין חוששין לה (6) נשואה

אין חוששין לה ארוםה אין חוששין לה ישלא

לפלוני אין חוששין לה בעיר אחרת איז

חוששין לה ממזרת אין חוששין לה ישפחה

אין חוששין לה ההקדיש פלוני נכסיו הפקיר

פלוני נכסיו אין חוששין להן אמר עולא לא

ששמעו קול הברה אלא כדי שיהו נרות

דולקות ומטות מוצעות ובני אדם נכנסין

ויוצאין ואומרים פלונית מתקדשת היום

מתקדשת יודלמא לא אקדשה יאימא פלונית

נתקדשה היום וכן תני לוי לא שישמעו קול

הברה אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות

מוצעות ונשים מוות לאור הנר ושמחות לה

ואומרות פלונית מתקדשת היום מתקדשת

ודלמא לא אקדשה א"ר פפא אימא פלונית

נתקדשה היום אמר רבה בר בר חנה א"ר

יוחנן לא ששמעו קול הברה אלא כדי שיהו

נרות דולקות וממות מוצעות ובני אדם

נכנסין ויוצאין אמרו דבר זה הוא קול לא אמרו

דבר זהו אמתלא לא אמרו והא לא אמרו ולא

כלום לאפוקי מדרבה בר רב הונא דאמר

אָמתלא שאמרו אפי' מכאן ועד י' ימים יקמ"ל

לא אמרו הוא דהויא אמתלא הא אמרו לא

הויא אמתלא א"ר אבא אמר רב הונא אמר

רב לא ששמעו קול הברה אלא כדי שיאמרו

פלוני מהיכן שמע מפלוני ופלוני מפלו' ובודקין

. והולכין עד שמגיעין לדבר הברור דבר הברור

עדות מעליית' הוא אלא כי אתא רב שמואל

בר יהודה א"ר אבא אמר רב הונא אמר רב

לא ששמעו קול הברה "אלא כדי שיאמרו

בה א מיי פיין מהלי מהלי מחלי מחלי מחלי הלכה הלכה מלכה הלכה מלכה מחיים של מיי מחיים ביי מחלים ביי מחיים בי

פסקי רי"ד (המשך) לא קנה אלמא לא אמרינן . אגב אונסיה גמר ומקני. יתו דבפ׳ חזקת הבתים דרב ואיתוקמא מילתיה דשמואל דגרסינן התם אמר רב נחמן אמר לי הונא . כולן שהביאו ראיה ראייתן ראיה ומעמידין שדה בידן גזלן שהביא ראיה אין . ראיתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ״ל תנינא לקח מן הסקריקון וחזר ולקח מב״ה מקחו בטל לאפוקי מרב דאמר חזק וקני אבל בשטר קנה קמ"ל כדשמואל דאמר שמואל אף בשטר לא קנה. אביי אשכחיה לרב יוסף דיתיב וקמעשי אגיטי א״ל והא אנן הדיוטות אנן ותניא היה ר׳ טרפון אומר כל מקום שאתה מוצא איגוראות וכו׳ ד"א לפניהם ולא לפני הדיוטות. א"ל אנן שליחותייהו קא עבדי מידי דהוה אהודאוו אהודאות והלואות אי הכי אפילו והלוא.. גזילות וחב.. גרסינן י נמי . דגזילות הכי נמי דעבדי שליחותייהו ודנין אותן בכבל ובכל בתי דינין . אלא קנסות וחבלות גרסי׳ במילתא דשכיחא במילתא דלא שכיחא לא עבדי׳ שמה בעיר מקודשת הרי היא מקודשת. מגורשת שלא תהא שם אמתלא איזוהי אמחלא גירש איש פלוני את אשתו על תנאי זרק לה קידושיה ספק קרוב לו ספק קרוב לה זו היא אמתלא. פיי פנויה שיצא עליה קול פלונית מתקדשת היום כדאמרינן לקמן הרי מקודשת ולא תנשא לאחר מגורשת קס״ד דהכי קאמר . אשת כהז שיצא עליה הרי זו מגורשת ואסורה עוד לישב תחתיו דאילו מגורשת ולהנשא לשוק ליכא לפרושא דמשום תהא שם אמתלא שלא יהא עם הקול של קידושין ושל גירושין משל וטעם אכלה בשוק גירגרה בשוק. אומר רבינו ילחק דאיירי שפיר בקלא דקודם נישואין שילא עליה קול זה ומדברות עליה לעז קודם שנשאת לכהן" א"ל ר' יוחנן בן " ברוקה א"כ לא הנחת בת לאברהם אבינו יושבת תחת בעלה כהן שהרי הוא אינו יודע במה שדברו עליה קודם

ומה יש לו לעשות: בעולה אין הוששין לה. פי בקונטי משום בעולה לכ"ג ולעיל נמי פי׳ יצא לה שם מזנה בעיר כגון ב שנבעלה לעובד כוכבים או לעבד דפוסלין בביאה וה"נ הוה מלי לפרש חייבי כריתות ג ורבינו יצחק אומר ™ דסתם בעילה דזנות שחין ידוע ממי פסולה לכהונה והרי היא בחזקת בעולה לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה כדאמרינן בפ"ק דכתובות (דף יד.) דאין אשה בודקת ומזנה ואפילו לר"ג דאמר נאמנת היינו היכא דאמרה לכשר נבעלתי אבל היכא דאמרה לא נבעלתי או אינה יודעת ממי אפי׳ רבן גמליאל מודה: ארוםה אין חוששין לה. לא מיבעיא נשואה דאם אמת

היה הדבר היה מתפרסם האלא אפילו ארוסה דאין מתפרסס כל כך אין חוששין: עדר שמגיעין דרבר הברור. מסתמא לא פליג רבי אבא אעולא דלעיל ואברייתא דלוי וכן משמע מדלא קאמר ורבי אבא אמר אלא לעיל דאיכא רגלים לדבר לא בעינן שיגיע לדבר ברור אבל הכא דליכא רגלים לדבר בעינן שיגיע לדבר ברור יאוקול דלעיל לא שייך אלא בקדושין והך דהכא

שייך בגילושין כמו בקדושין: מבמדינן קדא או דא מבמדינן. נראה בפירוש שני מדהנונות בנו שחזרו תלוני ותלוני

שבקונטרס כגון שחזרו פלוני ופלוני מתדינת הים ואמרו לא היו דברים מתדינת הים ואמרו לא היו דברים מעולם וכן אמרי לקמן אילימא לכי מגליא דקדושין קמאי לאו קדושין מנטלין קלא ופירוש ראשון אין נראה מבטלין קלא ופירוש ראשון אין נראה ומיימי ראיה מדאמר רב חסדא עד שישמעו מפי הכשרים בו'. אע"ג קלא כיון שאין חוששין במהרה לקול:
דאמר לעיל ונשים אומרות דאמר דגרסי ובני אדם נכנסים ויולאין ולא איכא רגלים לדבר ואית ספרים קלא לא הוה אמתלא. לישנא משמע דהוה דגרסין ונשים: ביון דבעידנא דהוה קלא לא הוה אמתלא. לישנא משמע דסבר כר' יומנן ופליג אדבה אמרו מיכן ועד עשרה ימים:

פלוני מהיכן שמע מפלוני ופלוני מפלוני והלכו
להם למדינת הים א"ל אביי לרב יוסף מבטלינן קלא או לא מבטלינן א"ל
להם למדינת הים א"ל אביי לרב יוסף מבטלינן קלא א"ל אדרבה
מדאמר רב חסדא עד שישמעו מפי הכשרים ש"מ 'מבטלינן קלא א"ל אדרבה
מדאמר רב ששת אפי' מפי נשים הוי קול ° ש"מ לא מבטלינן קלא א"ל
אתרוותא נינהו בסורא מבטלי קלא ייבנהרדעא לא מבטלי קלא ההיא דנפק
עלה קלא דאיקדשה ילבר בי רב אתייה רב חמא לאבוה אמר ליה אימא לי
היכי הוה עובדא אמר ליה על תנאי קדיש אדעתא דלא אזיל לבי חוזאי ואזל
א"ל כיון דבעידנא דהואי קלא לא הואי אמתלא לאו כל כמינך דמחזקת
אמתלא ההיא דנפק עלה קלא דאיקדשה "באציפא דתוחלא בעינא דבי שיפי
שלחה רב אידי בר אבין לקמיה דאביי כי האי גוונא מאי אמר ליה אפי' למאן
דאמר לא מבטלינן קלא יבהא מבטלינן קלא מימר אמרי עיינו בהו רבנן
בקידושיה ולא הוה בהו שוה פרומה: ההיא דנפק עלה קלא דאיקדשה

וכשאוכלים אותן נשאר מן האוכל על הגרעין שאינו נפרד ממנה יפה מפני שאינה מבושלת וההוא אוכל קרי ליפא כדאמרי׳ באלו טרפות (חולין:) כדעיילן תלת ¹⁰ קשייתא בליפא בדוחקא הגרעין שאינו נפרד ממנה יפה מפני שאינה מבושלת וההוא אוכל קרי ליפא כדאמרי׳ באלו טרפות (חולין:) כדעיילן תלת אים איש שניסת דמימר אמרי וראוי למאכל בהמה: בעינא דבי שיפי. על המעיין של אותו מקום: מימר אמרי. כשמינסב לאחר לא יאמרו ראו אשת איש שניסת דמימר אמרי עיינו רבנן בההוא אליפא ולא הוה ביה שוה פרוטה דסתמיה לא חשיב דהא דלא מבטלינן קלא אינו אלא מפני החשד והכא ליכא חשד: לחד

לחל" שהוא שובר את הקול. גירש איש פלוני את אשתו על תנאי זהו שובר של גירושין שמא לא נתקיים התנאי. זרק לה קידושיה כוי זהו אמתלא של קידושיו ויה א מנאי זהו שובר של גירושין שמא לא נתקיים התנאי. זרק לה קידושיה כוי זהו אמתלא של כהן והאםר רב אשי כל קלא דלבתר נשואון לא חיישינן לה. ומהדר ה״ק מקודשת הרי זו מקודשת מקודשת ומגורשת הרי זו מגורשת הקול ושוברו עמו. פי׳ אחר שאמרו נתקדשה לפלו׳ חזרו ואמרו כי גירשה אותו פלוני ומועיל זה הקול לשבר הקול הראשון. ולפי תירוץ זה לא גרסינן במתניתין גירש איש פלוני את אשתו על תנאי אלא קידש. ונ"ל דכעין רבותא תירץ כך הבשט מתניתין משמע דהיא מגורשת ואסורה לינשא לכהן שני אם נתאלמנה כדפרישית מילתיה דשמועל לעיל בפי הזורק (פא.): אמר רצי אד עלא ששמעו קול הברה בעיר אלא שיראו נרות דולקות ומטות מוצעות ובני אדם נכנסין ויוצאין אומרים פלונית נתקדשה היום וכן תני לוי לא ששמעו פלוני מהנים שמע מפלוני ופלוני מפלוני ובודקין והולכין עד שמגיעים לדבר הברור. ששמעו קול הברה בליר אלא שימעו פלוני מהיכן שמע מפלוני ופלוני מפלוני ובודקין והולכין עד שמגיעים לדבר הברור.

הרי זו מגורשת. ומותרת לכל: מאי טעמא הרי קול. שחששנו לו מחילה שוברו עמו: יצא לה קול. לאשה פנויה בעיר: שם מונה. לעובד כוכבים ולעבד שפוסלין אותה מן הכהונה: אין חוששין לה. לאוסרה לכהונה: פריצוסא בעלמא הוא דחזו לה. ששיחקה בשוק או

> מיעך לה בין דדיה: גירגרה בשוק. הלכה נטוית גרון: מוזרות בלבנה. נשים הטוות בשוק לאור הלבנה ודרכן לשוח שיחות בטלות ולדבר בחשודות שבעיר: לא הנחת כו'. שיש אויבים מוליאים קול בחנם ברמז מועט: בעולה. יצח על בתולה בעיר קול בעולה: אין חוששין לה. לאוסרה לכ"ג דדלמא פריצותא בעלמא חזו לה דהא דתנן במתני' דחיישינן לקלא היינו כדאמרי׳ לקמן שיהו נרות דולקות כו׳ שהדברים ניכרים: נשוחה. יצח על פנויה קול שהיא נשואה זה ימים ואנו מוחזקים בה בחזקת שהיא פנויה: אין חוששין לה. דקלא דמתני' היינו שאומרים היום נתקדשה פלונית: ארוסה. יצא עליה קול שהיא ארוסה זה ימים: שלא לפלוני. יצא עליה קול שמקודשת היום אבל לא הזכירו שמו לומר לפלוני אלא נתקדשה סתם אין חוששין לה: בעיר אחרת. יצא כאן קול פלונית מתקדשת היום במקום פלוני: ממזרת. יצה קול שהיה ממזרת: הקדיש פלוני נכסיו חין חוששין. לחסור נכסיו עליו: ח׳ נסקדשה היום. בהא הוא דחשו רבנן שלה תינשה כדי שלה יהמרו משיחין חשת חיש: נרום דולקום. כדרך המתקדשות שנוהגין בבית שמחה ואור נר כדאמרינן בעלמא אור הנר בברור חיל משתה שם (סנהדרין דף לב:): מתקדשת. עתידה להתקדש היום: אמרו דבר. פלונית נתקדשה היום: זהו קול. שחוששין לו: זהו אמתלא. ששובר את הקול: הא לא אמרו מידי. לא אמרו נתקדשה לאו קול איכא ולאו אמתלא איכא: לאפוקי כו'. המתלה שהמרו במשנתינו ששובר את הקול ואפי׳ לא יצא עם הקול אלא לחחר זמן יצא הוה אמתלא: המ"ל. הכא לא אמרו דבר זהו אמתלא והכי קאמר לא גמרו הדבר להוליא קול מקויים ומסויים אלא הוליאו שובר עם הקול כגון נתקדשה פלונית בספק הוא דהוי אמתלא אבל אמרו דבר מקויים ומסויים תו לא מהניא אמתלא: מבטלינן קלא. שמענו קול יוצא מפי נשים ותינוקות משתקין להו לבטולי קלא או לא משתקין להו הואיל ואמרו פלוני שמע מפלוני כו׳ וליתנהו דלישיילינהו א"נ חזרו אותן פלוני ופלוני ממדינת הים ואמרו לא היו דברים מעולם מבטלינן או לא מבטלינן: מפי כשרים. שיאמרו מפלוני שמענו והוא הלך למדינת הים אלמא אקילו רבנן במילמא וש"מ דאי בדיקניה בתר הכי ואשתכח שקרא מבטלינן ליה ומכריזין דלאו קלא הוא ומנסבינן לה: אתרוותא נינהו. מקומות חלוקין במנהגם: בחליפה דחוחלה. הם תמרים שלא בישלו כל לרכם ומניחין אותן בחותלות כלים העשויים

א) כתובות לו:, צ) [בתוקי קוטה כז. ד״ה דותה תראה פירוש על מלה זון,
 ג) [בתובות עב:],
 ה) [בתובות עב:],
 ה) [בתובות עב:],
 בתישיבה,
 ז) [פי לאחד מבני שחלים פי אחר גרעינה של שחלים פי אחר גרעינה של חמרה. ערוך ערך לאפה),
 מתקדשת, עו פי גרעיני מתקדשת, עו פי גרעיני מולה מתיה,
 מתקדשת, עו פי גרעיני מולה מתיה,
 ון נ״ל נורץ,
 מולה,
 ון נ״ל נורץ,
 ולא נורץ,
 ולא נורץ,

תורה אור השלם 1. כִּי יִקח איש אִשְׁה וּבְּעָלָה וְהָהָה אם לא תַּמְצָא חַן בְּעִינִי כִּי מְצָא בָּה עָרות דְּרַר וְרָתַב לְהַתְב סָפָר בְּרִיתְת וְנָתן בְּיִדָה וְשַׁלְתָה מִבִּיתו:

2. לא יְקוּם עֵד אָחְדּ בְּאִישׁ לְּכָל עון וּלְכָל הַשְׁאת בְּכָל הָטְא אָשֶׁר הַחָטָאת עַל פִּי שָׁנֵי עַדִּים או עַל פִּי שָׁנַי עַדִּים או עַל פִּי שְׁלַשָּׁה עַדִּים יְקוּם דְּבָר: דברים יט טו

גליון הש"ם גם' ש"ם לא מבמלינן קלא. ע' תוס' צ"ב ד' לב ע"ל ד"ה ולתל:

הגהות הב"ח (ל) גמ' מ"ר צעולה אין מושטין לה חלוצה אין מושטין לה נשואה נ"ב כך הול בס"ל וכך גירס' הרי"ף והרל"ט:

מוסף רש"י

מוסף תוספות

א. [רסיל] שאם נשאת לכהן אחר שיצא הקול לכהן אחר שיצא הקול לשציא הצא האמרינן. לפכייל. גרציאה ביבמות [סח ע"א] דכיון ביבמות [סח ע"א] דכיון ביבמות [סח ע"א] דכיון לש שה מנוגה מהם. לפכייל. ד. דאפילו יצא לנשואה ורבים מרנשים בדובים מרנשים ברוביאמרינן בעלמא לנשואה ורבים מרנשים ברוביאמרינן בעלמא הוא. בישאו ע"א הקול, ווו [כתובות טז ע"א] כל הואל ולא ראינו נרות הוישאת יש לה קול, ווו ביקות חוקה קלא הוא. כיבילה דליקות הוא. הביליקות הל"ט בסימן ל". לום

פסקי רי"ד

שמואל דקנה הילכך אין הכפייה מועלת אלא היכא הכפייה מועלת אלא היכא דאיכא מתן מעות או אמון מעוה לא מתן מעות ולא מצוה אבל היכא דריכא בגון מתנה או כפיית העובדי כוכבים בדין או בעבידי כוכבים בדין או בעבידי כוכבים בדין או גמר בכל אינה מועלת דאע"ג דאמר דנה אני לא גמר בכל אני שהמורדת על לב. ונ"ל שהמורדת על הדין לכופו להצינה והיא שיונו מן בעלה ועדים לדצונה ושלא יוצאה לרצונה ושלא לדצונו כיון שתקנו שתקנו שהעיבות ושלא לרצונו כיון שתקנו שתקנו הישיבות זיל לכופו

אלא לרצונו כיון שתקנו
ראשי הישיבות ז"ל לכופו ליתן גט מצוה לשמוע דברי חכמים הוא. ואי ק' היכי מסקינן הכא דרב משרשיא ברותא היא
ראשי הישיבות ז"ל לכופו ליתן גט מצוה לשמוע דברי חכמים הוא. ואי ק' היכי מסקינן הכא דרב משרשיא ביותא היה בחדש ביותר הבתים (ב"ב מה). כי מקש"י מגט מעושה בחבר כוכב" פסול אמריי הא איממר ולמה דרלות הדרות העובדי בעובדי בוכבים כשר ואפי שלא כדין אבל הדר דכסק" התם דטעמא דתליוה
רוב והיה והלכך אפי בעובדי כוכבים כשר ואפי שלא כדין אבל הדר דכסק" התם דטעמא דתיון משום מתן מעות הוא אין אנו צריכים לתרוצו של רב משרשיא דטעמא דבעובדי כוכבים דפסול משום דליכא לא
מצוה ולא מתן מעות. ורב וודאי דאמר גבי סיקריקון דבשטר קנה סיל טעמא דאגב אונסיה גמר ומקנה וטעמא דפסול
מצוה ולא מתן מעות. ורב וודאי דאמר גבי סיקריקון דבשטר קנה סיל טעמא דאגב אונסיה גמר ומקנה וטעמא דפסול
מרוב משרשיא וס"ל דאפילו שלא כדין פוסל בכהונה וס"ל דבישראל אפילו שלא כדין כדין ביון ביון שלא כדין כיון דאמר רוצה אני ופליג אדר: נחמן אמר שמואל דמפליג בין כדין
מין שלא כדין. וכיון דלענין דינא איפליגו רב ושמואל גבי סקריקון וכבר קי"ל הלכתא כשמואל בדיני דאמר אך בשטר

מכפות תמרים ומתבשלים קלת